

vezano s tem, lahko bi rekel krleževskim časom, ko je propadal stari svet, ki ga je Krleža s svojo umetnostjo kakor s solno kislino razjedal, hkrati pa umetniško oblikoval s tolikšno silo, kakor nihče drugi. Pomen njegovega dela presega okvir jugoslovanske literature. Je eden izmed tistih redkih naših pisateljev, ki so v svojih najboljših delih nacionalni in svetovljanski hkrati in to ne le po idejni, marveč prav tako po tvorni, oblikovni, umetniško artistični strani. Po vsem tem sodi med največje pisatelje jugoslovanskih literatur.

MARČNI DAN

Peter Levec

Med resjem zleknjen zrem muževno trstje,
ki južne sape se lovijo vanj.
Že zrak in prst dišita po pomladi,
po njej diši napeto brstje...
A jaz vse bolj utrujen sem od sanj:
bo res prišla pomlad nedoživeta?
Saj pričakujem jo že dolga leta —
in vsa ta leta so le kot en dan,
en sam brezkončen marčen dan,
dehteč po travi, ki ne zeleni,
in rdečem cvetju, ki še v popkih spi.

STRAŽARSKA UTA

Peter Levec

Odkar enot vojaških ni več tu,
v pozabljenosti ždi stražarska uta,
od dolge rabe skoraj že razsuta —
tjavdan sameva v soncu in dežju.

Tesèn — za enega — je njen okvir,
a kaj že fantov v njej je noč prebdelo
in v tistem domotožju koprnelo,
ko v njih se dramil srčni je nemir.